صدای ایران

ویژه دفاع مقدس
مردم ایران
در برابر آمریکا و رژیم صهیونی

۴۸۸

روزنامه اینترنتی
KHAMENEI.IR
پنجشنبه ۳۰ مهر ۱۴۰۵



(۴۸) این شماره تقدیم میشود به
شهید یوسف چهری
از کارکنان سازمان بسیج جامعه پزشکی که در حمله رژیم صهیونی در جنگ تحمیلی دوم به شهادت رسید.

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

اگر کشور ایران با بی‌نیازی‌ای که از قدرتهای جهانی از خودش نشان داده و به اینها اعتنا نکرده، به آنها وابسته نشده و به آنها تکیه نکرده، به پیشرفت برسد، این میشود پیشرفت الگوساز؛ یعنی الگو میشود برای کشورهای دیگر، برای ملّتهای دیگر. این پیشرفت یکی از مراکز و عرصه‌های دعوای بین ما و استکبار است. ۱۳۹۵/۰۲/۰۱



گزارش صندوق بین المللی پول
درباره تبعات جهانی جنگ علیه ایران چه می گوید؟

ترازنامه سرخ

سرمقاله

دریانوردان خوب می دانند که نمی توان با دریا جنگید و هم‌زمان نان سفره را از آن انتظار داشت. در سال های گذشته، طراحان غربی جنگ و همراهان منطقه‌ای شان گمان می کردند سرنوشت رویارویی با جمهوری اسلامی ایران روی نقشه های عملیاتی و با پرواز جنگنده ها رقم می خورد. با این حال، هنگامی که غبار میدان فرومی نشیند و دفترهای حساب وکتاب باز می شود، واقعیت چهره اصلی خود را نشان می دهد. صندوق بین المللی پول (IMF) اخیراً گزارشی در ارتباط با هزینه های جنگ اخیر بر کشورهای حاشیه خلیج فارس منتشر کرده و چشم‌اندازی از رشد اقتصادی این کشورها در سال آتی ارائه داده است. پیش بینی های گزارش اخیر صندوق بین المللی پول پرده از حقیقتی برداشت که سال ها در پس هیاهوی نظامی پنهان مانده بود. جنگی که برای مهار ایران آغاز شد، ارکان معیشت و ثروت کل منطقه را به لرزه درآورد و نشان داد کلید آرامش و دادوستد در این پهنه آبی در اختیار چه کسی است.

بر اساس برآوردهای این نهاد بین المللی، اقتصاد ایران در سال ۲۰۲۶ انقباضی ۷٫۶ درصدی را تحمل می کند، اما برای سال آینده با جهش حدود ۱۱ درصدی، رشد ۳٫۶ درصدی را پیش رو دارد. با وجود سنگینی این فشار بر گرده تولید و بازار در ایران، زلزله اصلی در کرانه های دیگر خلیج فارس رخ داده است؛ سرزمین هایی که سال ها به پشتوانه درآمدهای سرشار از دلارهای نفتی و پایگاه های نظامی خارجی، خود را جزیره های دست نیافتنی ثبات می پنداشتند. ارقامی که صندوق بین المللی پول ارائه کرده، تکان دهنده اند. رشد اقتصادی کویت منفی ۱۶٫۷ درصد، عراق منفی ۱۶ درصد، قطر منفی ۱۵٫۶ درصد و بحرین منفی ۱۱٫۳ درصد برآورد شده است. حتی اقتصادهای بزرگ‌تری مانند امارات و عربستان نیز به ترتیب با افت ۳٫۹ و ۳٫۳ درصدی روبه‌رو شده‌اند؛ اعدادی که پیش بینی رشد در منطقه غرب آسیا و آسیای مرکزی را در سال ۲۰۲۶ تا منفی ۰٫۳ درصد پایین کشیده اند.

اما چرا آتش این بحران، دامن برج های درخشان و پایانه های پررونق همسایگان را سوزانده است؟ پاسخ در یک حقیقت تاریخی و جغرافیایی ریشه دارد. مدیریت واقعی خلیج فارس و نبض شریان های حیاتی آن، بدون رضایت و وزن ایران ممکن نیست. تنگه هرمز صرفاً باریکه ای آبی روی نقشه نیست. یکی از کارشناسان غربی از تعبیر جالب «گلوگاه تنفس بازارهای جهانی» برای تنگه هرمز استفاده کرده بود. زمانی که امنیت ملی ایران هدف قرار گیرد، ریسک عبور نفتکش ها بالا می رود، هزینه های بیمه سر به فلک می کشد و بنادر بزرگ منطقه از تکاپو بازمی مانند. میلیاردها دلار سرمایه گذاری خارجی در دوحه و دبی و بصره، با نخستین جرقه های ناامنی، مسیر فرار را در پیش گرفتند و نشان دادند که تنوع بخشی صوری به اقتصاد، بدون امنیت درون‌زا، سرابی بیش نیست.

از سوی دیگر، این بحران ناکارآمدی چتر امنیتی غرب را آشکار ساخت. دهه هاست پایگاه های نظامی آمریکا به بهانه ایجاد بازدارندگی، خلیج فارس را انباشته از سلاح کرده اند. اما واقعیت های اقتصادی سال ۲۰۲۶ اثبات کرد که قدرت های فرامنطقه ای توان حفاظت از چرخه تولید، تجارت و معیشت هم‌پیمانان خود را ندارند. موشک های پاتریوت و ناوهای هواپیمابر نتوانستند مانع سقوط دورقمی درآمد کشورهایی چون کویت و قطر شوند. این شکست نشان می دهد امنیت، کالایی وارداتی نیست و ترتیبات نظامی غربی در مهار بحران کارایی واقعی ندارند.

برای ایران، هرچند افت رشد اقتصادی پیش بینی شده در سال جاری مسئله‌ای مهم است که ضرورت صیانت از زیرساخت ها، مهار تورم و تقویت زنجیره های تولید داخلی را یادآوری می کند، اما بازگشت پیش بینی شده به رشد ۳٫۶ درصدی در سال آینده، نشانی از تاب آوری ساختاری سرزمینی است که سال ها با سختی ها دست‌وپنجه نرم کرده است. حق رشد دورقمی پیش بینی شده برای برخی همسایگان در سال ۲۰۲۷ نیز تنها ناشی از جبران بازگشایی شیرهای نفت و پایانه های تعطیل شده است، نه سود واقعی و نرخ رشد حقیقی.

واقعیت روی زمین دگرگون نخواهد شد. خلیج فارس خانه ای مشترک با دریایی یکپارچه است. خواست و اراده جمهوری اسلامی ایران، وزنه تعادل این معادله به شمار می رود. هزینه هرگونه ماجراجویی نظامی علیه ایران، مستقیماً از جیب دولت ها و شهروندان منطقه پرداخت می شود. یگانه راه پایدار برای رونق بازارها و آرامش خلیج فارس، دست کشیدن از اتکا به نیروهای بیگانه، پذیرش نقش محوری ایران و بنا نهادن نظمی بومی بر پایه احترام متقابل و منافع مشترک اقتصادی است.

دشمن‌شناسی

عقب‌نشینی باعث رفع دشمنی نمی‌شود

راه برطرف کردن دشمنی سلطه‌گران چیست؟ در اینجا دو ایده وجود دارد. ایده اول، تسلیم و قبول خواست سلطه‌گران است. اما ایده تجربه‌شده جمهوری اسلامی راهی دیگر را برگزیده است و آن عقب‌نشینی نکردن مقابل سلطه‌گر و زورگویی است. رهبر شهید انقلاب به عنوان نمونه به مسئله روند عقب‌نشینی در مسئله هسته‌ای همیشه اشاره داشتند که چطور باعث شد دشمن خواسته‌های متعدد را یکی پس از دیگری مطرح کند. وقتی در دهه هشتاد برنامه هسته‌ای ایران به مدت دو سال به صورت تعلیق شده درآمد، طرف مقابل خواسته‌ای جدید مطرح کرد و آن تعطیل کردن کل برنامه هسته‌ای بود. یعنی نه تنها تعلیق زمینه‌ساز همکاری نشد بلکه دشمنی را بیشتر هم کرد. (رجوع کنید به بیانات رهبر شهید انقلاب در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۳) در اعتقاد رهبر شهید انقلاب هر قدم عقب‌نشینی موجب تشویق دشمن به دشمنی می‌شود، در واقع رابطه مستقیم وجود دارد میان «عقب‌نشینی» و «پیشروی» دشمن. انعطاف‌ها در مقابل دشمن باعث گشودن گره‌ها نمی‌شود و بلکه باعث کورتر شدن گره مشکلات می‌شود. البته باید یادآور شد که عقب‌نشینی اصولی در مقابل زیاده‌طلبی های دشمن تفاوت دارد با عقب‌نشینی تاکتیکی و مهیا شدن برای ضربه زدن به دشمن. در نتیجه باید به رهنمود حکیمانه امام مجاهد شهید به عنوان یک سخن تجربه‌شده براساس واقعیات توجه داشت، آنجایی که ایشان راه عقب راندن دشمن را بیان فرمودند: «وقتی دشمن نگاه کرد، دید یک ملّتی عازم است، ایستاده است، تصمیم دارد کار خودش را پیش ببرد، آن دشمن ناچار به عقب‌نشینی میشود.» ۱۳۹۲/۱۰/۱۹

قاب

زنجیره انسانی استادان دانشگاه در ساحل هرمز در حمایت از صیانت از مرزهای آبی و خاکی ایران

استادان دانشگاه‌های سراسر کشور با تشکیل زنجیره انسانی در ساحل جزیره هرمز، آمادگی خود را برای صیانت از مرزهای آبی و خاکی ایران اعلام کردند.



#اعتراف کریس مورفی، سناتور دموکرات ایالت کنتیکت

مخالفت آمریکایی ها با جنگ علیه ایران

شکست دونالد ترامپ در جنگ علیه ایران باعث مخالفت شدید مردم آمریکا با این بحران شده است. کریس مورفی، سناتور دموکرات ایالت کنتیکت و عضو کمیته روابط خارجی سنای آمریکا، نیز در همین راستا هشدار داده است که مردم این کشور تمایلی به آغاز دوباره جنگ علیه ایران ندارند و ادامه سیاست های جنگ‌طلبانه دونالد ترامپ می تواند اوضاع منطقه را از کنترل خارج کند. مورفی تأکید کرده که جنگ هنوز به پایان نرسیده و میلیاردها دلار برای محاصره تنگه هرمز هزینه شده است؛ با این حال، نیروهای آمریکایی همچنان در مناطق پرخطر منطقه حضور دارند.

داده های نظرسنجی ها نیز از افزایش نارضایتی عمومی در بین مردم آمریکا حکایت دارند. بر اساس نظرسنجی مرکز پژوهشی پیو، ۶۵ درصد آمریکایی ها از نحوه مدیریت درگیری با ایران توسط ترامپ ناراضی اند و تنها ۳۳ درصد عملکرد او را تأیید می کنند. همچنین، تنها ۳۴ درصد تصمیم او لیه برای استفاده از نیروی نظامی علیه ایران را درست می دانند؛ رقمی که نسبت به ماه مارس چهار درصد کاهش یافته است.

این آمار نشان می دهد که ادامه درگیری، علاوه بر هزینه های اقتصادی و افزایش فشار بر مردم آمریکا، به یک چالش سیاسی برای کاخ سفید تبدیل شده است؛ چالشی که می تواند در آستانه انتخابات میان دوره‌ای، موقعیت جمهوری خواهان را نیز تحت تأثیر قرار دهد. در حقیقت، شکست ترامپ در جنگ علیه ایران تبدیل به یک چالش اساسی در حوزه داخلی برای او و جمهوری خواهان شده است.